

[Socialministeren]

degørelse til sin tid her i folketinget ledsaget af forslag til, hvordan man kan komme igennem med at rette op, hvis hele dette arbejde skulle have vist, at der er utilsigtede virkninger af loven, som den er udformet for øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Begrænsning af selvstændiges egenperiode til 3 uger og begrænsning af arbejdsgiverperioden til 3 uger).

[Af Tørnæs (V), Karen Thurøe Hansen (KF), Yvonne Herløv Andersen (CD) og Inge Krogh (KrF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 124. Fremsat 23/2 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Det forslag, som er til behandling her, har som bekendt været fremsat flere gange tidligere og som nævnt i bemærkningerne senest i folketingsåret 1980-81, da det blev fremsat af medlemmer af venstre. Jeg skal derfor henvise til debatten i tinget dengang og herunder også til den daværende socialministers kommentarer.

Jeg vil dog gerne ved denne lejlighed erindre om de forbedringer, der skete for erhvervslivet ved den ændring af dagpengeloven, der trådte i kraft den 1. januar 1981, dvs. samtidig med at den midlertidige ordning om refusion af arbejdsgivernes dagpengedgifter i 4. og 5. uge udløb. Forbedringer-

ne bestod i, at den hidtidige ordning, hvorefter såkaldte mindre arbejdsgivere ikke skulle betale dagpenge ved lønmodtagernes sygdom i de første 3 uger efter ansættelsesperioden, blev udvidet til at omfatte alle arbejdsgivere.

Endvidere videreførtes ved lovændringen den midlertidige ordning, der blev gennemført i januar 1978, hvorefter staten yder tilskud til forsikringen for mindre arbejdsgivere, der har frigjort sig for forpligtelsen til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden.

Disse forbedringer var et led i regeringens beskæftigelsesplan, og de indebar, landets økonomiske situation taget i betragtning, en væsentlig økonomisk støtte til erhvervslivet.

Forslagsstillerne er i bemærkningerne til lovforslaget inde på, at en begrænsning af den periode, hvori arbejdsgiverne skal betale dagpenge under lønmodtageres sygdom, fra 5 uger til 3 uger vil have en positiv beskæftigelsesmæssig effekt.

Noget sådant vil det jo altid være vanskeligt at vurdere, men jeg kan oplyse, at jeg netop fra socialforskningsinstituttet har modtaget rapporten fra en undersøgelse af de midlertidige sygedagpengeordninger for mindre arbejdsgivere, herunder af den ordning om refusion af arbejdsgivernes dagpengedgifter i 4. og 5. uge, der var gældende i perioden 1. januar 1978-31. december 1980.

En af undersøgelsens konklusioner er, at denne refusionsordning ikke synes at have nogen afgørende eller væsentlig betydning for beslutninger om nyansættelser. Jeg har først i går set rapporten, og jeg har naturligvis sørget for, at den bliver stillet til rådighed for udvalget.

Om lovforslagets bestemmelse om nedsættelse af selvstændiges karenstid til 3 uger kan jeg i lighed med den tidligere socialminister bemærke, at jeg ikke kan indse, at det er udtryk for manglende solidaritet, at selvstændige først er berettiget til sygedagpenge efter 5 ugers sygdom. Den selvstændige må jo betragtes som sin egen arbejdsgiver, og i øvrigt kan selvstændige jo efter dagpengeloven frivilligt sikre sig dagpenge i de første 5 uger af en sygeperiode med et bidrag fra det offentlige på $\frac{1}{3}$ af udgifterne.

Endelig vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at selvstændige ved ændringen af dagpengeloven i juni 1980 blev ligestillet med lønmodtagere med hensyn til dagpenge i forbindelse med graviditet og barsel.